

la rambla

(esport i ciutadania)

Any III. — Número 104 Redacció i Administració: Rambla de Canaletes, 13, pral. — Telèfon 14757

Impremta: Barbrà 11 i 13 — Telèfon 19603

Preu: 15 cèntims

Els resultats d'ahir no fan variar la situació dels equips catalans a la primera divisió

CICLISME

El que ens han dit Canyardo i Espanyol

MARIAN CANYARDO NO PARTICIPARÀ EN LA VINENT VOLTA A CATALUNYA

Encara que durant aquesta setmana s'han produït els intervisus amb Canyardo i Espanyol, publicats en alguns diaris de Barcelona, nosaltres, que tenim una certa afectuosa amistat amb els esmentats corredors, no hem volgut ésser una nota "discordant" i també hem celebrat el nostre interviu. Sinó que no és tal interviu, i sí una conversa.

Marian Canyardo ha tret personalment una excel·lent impressió del que són les carreres dels Sis Dies.

Tant és així que no li faria res de reincidir. —Els primers moments de carrera — ens diu — són senzillament fantàstics de lleuita. I en dir moments, tractant-se d'una carrera de sis dies, vull dir hores. Ningú baixa de la màquina per res (llevat, naturalment, en cas d'avaria); els equips són sempre a la pista i això fa que la carrera sigui extraordinàriament animada i completament a gust del públic. Jo vaig córrer fins al tercer dia completament desorientat, perquè em mancava la gran experiència pràctica de la major part dels altres corredors, "gats vells" de la pista.

Fins que el meu company Van Nevel — segueix dient-nos Canyardo — va aconseguir dominar els meus nervis i la meua natural impetuositat, jo vaig portar el tren una infinitat de vegades; després ja em col·locava millor.

Quina opinió teniu de Van Nevel — preguntem al campió d'Espanya ruter. — És un gran corredor; molt ràpid. Petit, tipus "Nanu" de Reus. Els altres corredors el temien molt i no el deixaven de vista ni un moment. És guanyador de diverses carreres a l'americana, una d'elles (a Brussel·les) de 25 hores, disputada no ja gaire.

—Heu après quelcom? —Hòme, sempre s'aprèn, i més entre els que saben. Sobretot, allò de l'"empenteta" en els rellevaments, els estrangers ho dominen a la perfecció i en saben treure tot el profit, cosa que aquí encara no hi ha cap equip que ho pugui dir, llevat pèsser Espanyol i jo, que ho hem hagut de practicar sobre el terreny. Allí quan un corredor és rellevat pel seu company es treu de roda tots els seus adversaris.

Quina impressió us han causat els corredors estrangers que participen en aquests Sis Dies de Brussel·les?

—El primer lloc, cal destacar la figura de l'holandès Van Kempen, veritable colós de la pista, i al qual tothom vigila i marca estretament, tant que es veu negre per destacar-se. També m'ha agradat Pijnenburg (un altre holandès), que és un formidable corredor.

En altres aspectes, la parella Charrier-Deneef, molt compenetrats i duríssims batalladors. Wauters (J.), un minyó gros, sapat, però que és extraordinàriament àgil, és un formidable sprinter. En una lluita a l'esprint juga amb els adversaris, àdhuc de la talla d'un Haemerlück.

Així us ha plagut l'excursió? —Sí, molt. A més, a Brussel·les hem estat molt festejats al Casal Català. El seu president ens invità a dinar, igualment que el senyor Marles. Jo vaig assistir a una representació de teatre català a la dita ciutat. Hi feien "El carro del vi".

Els resultats

PRIMERA DIVISIO

Barcelona-Alavés, 6-0.
R. Santander-València, 4-1.
Madrid-Espanyol, 3-0.
Ath. Bilbao-Donostia, 5-1.
Irún-Arenes, 1-0.

CLASSIFICACIO

Ath. Bilbao	6	4	2	0	17	5	10
Madrid	6	3	3	0	14	5	9
Barcelona	6	4	1	1	18	8	9
R. Santander	6	3	1	2	13	12	7
Arenes	6	2	2	2	11	11	6
Donostia	6	3	0	3	17	11	6
Espanyol	6	2	0	4	9	14	4
València	6	1	2	3	8	16	4
Irún	6	1	1	4	6	20	3
Alavés	6	1	0	5	8	19	2

SEGONA DIVISIO

Catalunya-Sevilla, 0-2.
Castelló-Múrcia, 1-0.
Betis-Ath. Madrid, 5-1.
D. Corunya-Oviedo, 2-0.
S. Gijón-Celta, 3-1.

CLASSIFICACIO

Oviedo	6	5	0	1	23	10	10
Betis	6	4	1	1	17	11	9
S. Gijón	6	3	1	2	13	11	7
Celta	6	3	0	3	11	15	6
Múrcia	6	3	0	3	12	10	6
D. Corunya	6	3	0	3	12	16	5
Ath. Madrid	6	2	1	3	12	16	5
Castelló	6	2	1	3	9	14	5
Sevilla	6	2	0	4	12	13	4
Catalunya	6	1	0	5	5	14	2

rellevar-lo, aguantant pel manager, i tot d'un plegat em vaig sentir llançat per terra amb violència. Era Pijnenburg, que s'havia escapat de la resta de corredors, i pel que es veu venia completament enegat. Vaig aixecar-me com vaig poder, i vaig córrer, si és que se'n pot dir córrer d'aguantar-se dalt de la màquina, durant mitja hora. En tan poc de temps em vaig descreditar el suficient; cada dues voltes en perdien una, fins que em vaig retirar completament esgotat.

De la caiguda vaig sortir-ne amb dues costelles lesionades, com ho acredita una radiografia que em varen fer a la clínica on varen curar-me.

Estic veritablement consternat, perquè el públic belga pot haver format un mal concepte del meu valor i de la meua esportivitat.

—I com seguís de les lesions?

—Millor, ja em trobo millor, materialment, corporalment, però en canvi, moralment, em sento descoratjat, abatut. Estic de desgràcia.

Nosaltres procurem infondre coratge al voluntari Espanyol, tot confiant que en una no llunyana ocasió podrà demostrar al públic estranger (i al belga, especialment) que no és tan "malo" com els va semblar.

PERE ABELLA-MASDEU

L'ASSEMBLEA DEL DIA 15

El nou president del Barcelona, partidari de la supressió de delegats, ha explicat els motius que l'han fet acceptar el càrrec

PROESES ESPORTIVES

El senyor Coma dissol els delegats

Divendres vinent, dia 15, tindrà lloc a l'Ateneu Empordanès la continuació de l'Assemblea del F. C. Barcelona, en la qual s'ha de tractar com a tema principal, de la supressió de delegats.

El senyor Joan Coma, elegit president del Club en les circumstàncies que tots els nostres lectors saben, ha dit els motius que l'han impulsat a acceptar el càrrec, motius que palesen una vegada més el gran amor al Club de l'hòme que es va veure forçat a presidir-lo en moments crítics, en temps de la dictadura.

Ha dit el senyor Coma:

—He acceptat la presidència del Club únicament per veure si aconseguixo dur a terme allò que considero la voluntat dels socis: la supressió de delegats. En altres circumstàncies, jo no hauria acceptat la designació sense una votació francament favorable. Ara, he cregut que calia acceptar en benefici de tots.

Hi ha una ponència—segueix dient el senyor Coma—nomenada per a reformar els Estatuts, de la qual jo formo part. Aquesta ponència ha redactat un nou projecte que elimina el sistema de delegats, encara que sé que no satisfà d'una manera absoluta tots els abstencionistes.

Aquest projecte serà repartit als socis, i els socis han de dir si s'accepta, si es modifica o si es refusa.

En acceptar la presidència, vaig comprometre'm a convocar Assemblea abans del dia 17, i em vaig comprometre també a anar, en aquesta Assemblea, a la supressió de delegats. En aquesta Assemblea, jo començaré per posar el càrrec a la disposició dels socis.

Ho mha demanat al senyor Coma unes referències del què disposa el nou Estatut respecte les Assemblees i elecció de Consell. I el senyor Coma ha dit:

—Segons el Reglament—que no és més que un assaig—, els delegats desapareixen i la Directiva del Club és elegida en Assemblea general de socis. Al mateix temps s'elegeix una representació de compromissaris —un per cada vuit-cents socis—, que té intervenció en totes les Assemblees ordinàries.

Vulguin o no vulguin
els senyors Mauras,
Catalunya tindrà go-
vern propi

EN PERERA JA NO ES DEL BADALONA

El dia de Reis, en ocasió de jugar el Badalona el seu darrer partit de campionat, Manuel Perera, l'ex-barcelonista, es va acomiadar del públic badaloní, ja que, segons havien convençut amb l'equip de la Costa, li havien donat la baixa.

Per tant, En Perera va quedar lliure, i en l'actualitat rumia la mostra, i no sap ben bé on anirà a raure. La baixa li va costar mil vuit-cents pessetes que li devien, i val la pena que abans de decidir-se s'hi pensi bé.

No fos cas que anés a parar en una altra casa que només en tres quarts parts de campionat n'hi quedessin a deu mil vuit-cents més, ¿no us sembla?

¡D'AIXO SEN DIU MEMORIA!

El dia de Reis, al camp del Júpiter, es va jugar un partit de campionat regional "Catalunya - Júpiter". En l'equip del Poble Nou juga l'Obiols. L'Obiols és el capità de l'equip. Vol dir-se que hi té autoritat.

A la mitja part, en retirar-se els jugadors del club "propietaris" del camp als vestidors, i passar pel costat de la llotja de la Federació de futbol, al senyor Massoni, que com es recorda havia estat president del malaguanet Europa quan l'Obiols hi jugava, se li va ocórrer de dir:

—Obiols, a veure si afluixes una mica!

L'Obiols va deturar-se, es mirà Massoni de fit a fit, i amb veu tremolosa, talment com de rancúnia, exclamà:

—¡A vos d'extrem esquerre us voldria veure jo!

Ell sabrà per què...

¡UN MATCH VALENCIA - BARCELONA!

Es parla d'un match de futbol entre els equips representatius de València i de Barcelona a celebrar al camp de Metallà el mes vinent.

Aquests equips representatius seran integrats per periodistes... naturalment esportius, és a dir, que serà un match periodístic València - Barcelona, que, en lloc de tenir per escenari les columnes dels diaris — com tantes altres vegades — se celebrará al famós camp de Metallà.

No hi ha res segur, encara. De moment ha estat nomenat un comitè seleccionador.

NI DE FRANC?

Un amic nostre va fer cap, ahir a la tarda, al camp de Les Corts. El nostre amic portava dues invitacions pel partit Sevilla - Catalunya que es jugarà al camp de l'Espanyol. Dolent li que es perdesin s'acostà a un dels vuitets que pels voltants del camp del Barcelona demanaven una invitació a un corret "que us sobri"... I li digué:

—Té, maco, una invitació pel camp de l'Espanyol. Hi vols anar?

Un noi com una casa, deixà gelat el nostre amic, Reaccionà, però, i es dirigí a un altre:

—Nen: vols anar al camp de l'Espanyol a veure el Sevilla? Et donaré una invitació...

El noi pagafet, va mirar-la i remirar-la, i, per fi, va tornant-la-li, exclamà:

—Es fals!

El nostre amic desistí de fer atencions per al dia de demà.

EDITORIAL

"Leónidas, o la maravilla de ébano"

Posem el títol d'aquest editorial en el seu idioma original, perquè no perdi gens de la seva aroma brasilera. "Leónidas o la maravilla de ébano" és l'hòme que ha de salvar el Barcelona.

Ara bé. Ha anat a cercar-lo una "altra maravilla de ébano" — el nostre distingit conegut jaguaret — i la parella, més l'altra maravilla, que es diu Dos Santos, es convertirà en un tercet que farà més forçolla que el "trio Lara" en els seus boys temps, i que l'Uruta, Fingot i Demare "alguns mesos enverà".

El Barcelona, amb la vinguda de "Leónidas", tindrà un negre més. ¡Al·lucinat! Ja no podem patir. Amb la supressió de delegats i uns quants negres a l'equip, el bon barcelonista serà l'hòme més feliç de la terra.

Trobem, però, que tres negres són pocs negres. Amb la vinguda de "Leónidas" (l'hòme que, segons referències, no té necessitat de xutar, perquè fa els gols a còpia de "dribblings", fent-se a la porta contrària rival-se el porter), amb la vinguda de "Leónidas", diem, el Barcelona no acabarà de tenir allò que lògicament ha d'interessar-li: guanyar els partits. Tres negres són pocs negres per aconseguir això. En caldríen onze. Llavors si que els partits serien guanyats abans de jugar-se. ¡No us imagineu, lectors estimats, la cara que faria l'Espanyol, el Madrid o l'Athletic de Bilbao, davant un equip de negres! Ah! El partit el guanyaria el Barcelona sense gaire esforç. El seu adversari ho veuria tot negre, i no hi hauria manera que se sentís optimista, i perdria, perdria sempre perquè per a guanyar cal optimisme.

Hom diu que aquest "Leónidas", que ara és a ple Atlàntic, camí de Barcelona, és una veritable meravella. Una "maravilla de ébano", és natural, però meravella al capdavant. Els seus apòlogues diuen que "Leónidas" és l'únic hòme que fa fer gols a l'equip amb el qual juga. Nosaltres, davant aquest "manà" negre que ens ve al damunt, estem profundament emocionats. Ja no patirem més aquestes exhibicions "deplorables" de l'equip blau-grana; ja no ens podran dir que el futbol català està en franca davallada. Tindrem tres negres, i treuran els delegats. Si davant d'això, el barcelonista, el bon barcelonista, no es torna foll d'alegria, i no es posa a ballar una "matxitxa", és que no sap el que vol, i serà indigne que hom faci per ell tants sacrificis.

Al·lucina! Al·lucina! "Leónidas" esirà a punt d'arribar. Ara si que serà motiu d'orgull ésser soci del Barcelona!

Ara acabem el Campionat de Catalunya de futbol quan podem, però en canvi tenim autonomia.

Senyor Coma: El primer Club de futbol de Catalunya ja té prou estrangers.

EL PARTIT D'AHIR

Una escumosa de ramon al porter de l'Alavés

A Can Ràbia

EL CATALUNYA PERD DAVANT EL SEVILLA PER DOS GOLS A CAP

«Tenia ganes de veure a Sevilla. No pas perquè n'esperéssim grans coses—la seva classificació és eloquent—sinó perquè feia molt de temps que no havia jugat a Barcelona i se'ns presentava ara, per primera vegada, amb el català Vantolrà. Altrament, ens feiem la il·lusió de veure un partit molt animat, després dels resultats honorífics aconseguits darrerament pel Catalunya i del paper que el Sevilla va fer el dia dels Reis davant el Madrid, en partit amistós.

Les nostres il·lusions, però, se'n van anar a rodar, una vegada més. El Sevilla, amb Vantolrà i tot, no és ni ombra d'aquell Sevilla dels Herminio, Elizaguirre, Ocaña, Brand, Sedeño i no parlem ja d'aquell Sevilla d'en "Kinké". El Sevilla d'avui, malgrat la presència d'alguns noms que han estat prestigiosos com Brand, Campanal i algun altre que encara n'és, com Vantolrà, és un equip modestet, modestet que hauria estat batut pel Catalunya si aquest equip, ultra ésser tan modestet com el Sevilla, no estigués mancà de fons i no l'integressin xicots excessivament joves.

Durant la primera part, els nois del Catalunya van dominar més que els del Sevilla. Van dominar més i van jugar d'una manera més perfecta, sempre, és clar, dintre de la relativitat del cas. Amb tot, acabà aquesta primera part amb el resultat d'un gol a cap favorable als sevillans, aconseguit cinc minuts abans d'acabar-se el primer temps, en aprofitar Campanal un doble fall dels defensors locals.

A la segona part, el Sevilla va jugar millor que a la primera, sense que això vulgui dir, naturalment, que jugés bé. El Catalunya, ressentit de l'efecte realitat a la primera part, va veure's freqüentment dominat i fortament desavantatjat per la superioritat física dels seus adversaris. Amb tot, el resultat d'un gol a cap va persistir llarga estona, fins cinc minuts abans d'acabar el partit. Això vol dir que, malgrat les circumstàncies esmentades, els nois del Catalunya van defensar-se dignament, si bé hem d'ésser justos i hem de reconèixer que el desencert dels contraris a l'hora de rematar els facilità aquesta tasca. Cinc minuts abans d'acabar el partit, com diem, el mateix Campanal aconseguí el segon i fins llavors hom donà el partit per decidit, car semblava molt possible que el Catalunya empatés.

El partit tingué moments—especialment durant els primers vint minuts—molt distrets, pel gran entusiasme que els jugadors vermells posaren en la palestra. Després va decaure d'una manera sensible, i a la segona part els moments més interessants foren aquells que el Sevilla aconseguí imposar-se.

En conjunt, però, la lluita fou de molt baixa qualitat. El Sevilla triomfà per l'oportunitat d'un jugador en

aprofitar dues ocasions que el Catalunya no sabé aprofitar quan se li presentaren. Llevat d'això, el resultat no mereixia ésser tan advers a l'equip local. Un empat hauria reflectit més exactament el que fou la lluita de dos equips igualment deficientes. I és més sensible aquesta desfeta del Catalunya perquè li resta possibilitats d'allunyar-se del darrer lloc de la classificació.

Va arbitrar—al nostre entendre molt deficientment—el senyor Canga Argüelles, i els equips s'alinearen així: Catalunya: Cabo, Claudio, Ibáñez, Burgette, Tomás, Flequer, Pegueru, Artigues, Burillo, Portugués i Esteve. Sevilla: Beno, Iglesias, Moran, Rey, Abad, Arroyo, Ventolrà, Adelantado, Campanal, Bracero i Briand.

Assistí al partit un nombre regular d'espectadors, molts d'ells afiliats a l'Espanyol, que esperaven pisar les ambonades de Madrid i es van quedar amb un pam de nas.

AL POBLE NOU

El Júpiter obtingué una magnífica victòria damunt el Sabadell per quatre gols a un

Una mica de fred, molt poca gent, i un joc que, sense ésser dolent, no sortí del corrent. Heus aquí les principals característiques de la partida que ahir a la tarda, al terreny del Poble Nou, van jugar els del Júpiter i els del Sabadell.

El nombre de gols a favor dels blancs verds indica ja ben clarament quins foren els dominats, i quins els dominadors, però de totes maneres, hem d'acabar que la diferència entre els dos que feren els uns i els altres, no reflecteix ben bé el que fou la partida.

El Júpiter, ben mereixedor de la victòria, i això ho pogueren constatar tots els qui anaren a veure el partit. Va jugar més, i millor que el seu adversari, i amb això ja està dit tot, però cal convenir que el Sabadell va tenir molta malastruga, sobretot quan es tractava de xutar a gol. Un resultat favorable al Júpiter per un o dos gols de diferència, creiem que hauria estat el que millor hauria reflectit la manera com van anar les coses.

La primera part, com ja hem dit abans, fou la més nivellada, i ho van

UN PARTIT EN EL QUAL EL BARCELONA JUGANT MOLT MALAMENT GUANYA MOLT BE...

Barcelona, 6 - Alavés, 0

Surto del camp de Les Corts, corro cap a la redacció, em disposo a comentar el partit que acabó de veure... i no sé per on començar, ni què dir. Em surt fum del cap. Es tan dolent el que he vist, tan extremadament dolent, que voldria no parlar-ne, oblidar-ho, no recordar-me'n mai més.

Però penso que és forçós parlar-ne... i resto una bona estona amb les quartilles al davant sense que la ploma s'arrisqui a escriure un mot. No sé què dir, no sé per on començar, tinc por que si dic el que he vist no em creuran, es pensaran—els que no han vist el partit, naturalment—que exagero, que tinc esperit rebentista. Però, diguem-me, amics, vosaltres us podeu explicar que un equip que marca sis gols—mig cabasset, ni un més, ni un menys—i que per un voler del diable no n'ha marcat mitja dotzena més, jugui un partit lamentable, llastimós, capaç de fer avorir el futbol al que el va inventar? Us ho explico, això?

Jo, no, francament. Ni m'ho explico, ni ho entenc. I vull creure que entre els jugadors barcelonistes n'hi haurà alguns, si no tots, que a hores d'ara, en pensar com han jugat enfront de l'Alavés, no els faria res d'haver guanyat per un o dos gols només que hagués estat, però jugant bé, no diré jo que com els professionals anglesos, perquè això seria somniar truites, però sí com pertoca a jugadors de primera categoria, que pertanyen a un club de prestigi i que vesteixen uns colors que dintre del futbol català obliguen a quelcom més que donar-se per satisfets si aconsegueixen guanyar unes pessetes en concepte d'estímul...

Si a l'equip del Barcelona no se li exigeix que jugui bé, ¿a qui s'ha d'exigir? ¿Pot disculpar-se que Arocha, Goiburú i Piera—si, amics, fins Piera!—no

ésser també uns vint minuts de la segona part.

El primer gol el va fer Capdevila, d'un bon xut i poca estona més tard, un altre xut del mateix jugador feia convertir en dos, l'únic que hi havia al marcador, i acabà amb aquest resultat el primer temps.

Els primers minuts de la segona part foren de net avantatge dels júpiterians i van aprofitar aquesta oportunitat per fer el seu tercer gol, també per mitjà de Capdevila. Després d'això, hi va haver una valenta reacció dels blancs blaus, encara que sense resultat, puix que els propietaris del terreny van fer el quart i darrer de la sèrie, sense que els sabadellencs ho poguessin evitar.

Abans d'acabar, però, els vallesans van fer el seu gol de l'honor, per mitjà de Rubiés.

L'àrbitre del partit fou En Boada, el qual complí amb la seva tasca regularment i es va equivocar en moltes ocasions. Sense que creiem que ho fes expressament, hem de recalcar que els seus errors van perjudicar de bon tros més els sabadellencs que no pas els seus contrincants.

Els equips es van arregar, de la següent manera:

Júpiter. — Sensano, Peix, Roure, Obiols, Rosalenc, Orduña, Pérez, Capdevila, Llovera, Barceló i Mas.

Sabadell. — Massip, Oro, Giner, Mota, Martí, Tena, Garreta, Calvet, Rubiés i Pérez.

A. P. S.

PARDAL

Els Campionats de Lliga

A la primera divisió no hi ha cap variació sensible
A la segona, el Catalunya resta en darrer lloc i en el grup A de la tercera, és capdavanter el Júpiter

A Madrid

EL MADRID VENCEDOR DE L'ESpanyOL PER TRES GOLS A CAP

El Madrid no féu, ni molt menys, un gran encontre. Tampoc no ho necessità. Perquè totes les vegades que avançava portava un perill per a la porta de Florença, que els seus contraris no sabien mai infondre. Manté l'equip de Requeiro, amb Bestit i Hilario en una mala tarda, a penes si es forjaren jugades de mèrit. La línia mitjana dels barcelonins era continuament desbordada pel joc de passades ràpides dels madrilenys, això que Prat, malgrat de la seva gran mobilitat no estava en condicions d'evitar, jugant en lloc que no li era habitual, per al qual és mancat de les necessàries facultats, i tan difícil com és el d'èix dels mitjos. A més no tingué mai el necessari suport ni en les ales ni en els interiors. La defensa jugà bé, millor Ciríaco que Quincoces, però el que féu que Vidal estigués sempre ben guardat.

L'encontre no tingué gran interès, ni moments vistosos ni emocionants, perquè, a més, el triomf del Madrid no estigué mai en dubte. Marcat el primer gol en els començaments tot feia preveure que l'Espanyol perdria per un fort tanteig, molt més tenint en compte que les condicions climatològiques del terreny no li eren favorables. No fou així perquè el Madrid no donà tot el rendiment que s'esperava, i, en canvi, els catalans, lluny de desmoralitzar-se, lluitaren amb gran entusiasme per anivellar el resultat, go que ja hem dit que era difícil per la ineficàcia perforadora. Dominaren en moltes fases del partit, especialment al segon temps en què el Madrid els deixà actuar a plaer.

L'àrbitre del biscaí Gumb, sense poder-lo qualificar de dolent, es poden posar bastants reparos, motivats gairebé tots ells en la seva falta de col·locació i de vista.

RUGBY

El partit R. C. Universitari - Selecció Catalana d'ahir, a l'Estadi

Encara que, com aquell qui diu, ningú no se'n havia assabentat, ahir es jugà a l'Estadi un encontre entre el R. C. Universitari i una selecció (1) catalana. L'organització, a càrrec de no sabem qui, fou tan acurada, que l'encontre començà, en punt, a dos quarts de quatre, amb tot i que havia estat anunciat per a tres quarts de tres.

L'objecte d'aquest partit no era altre que el fer lliurament als estu-

i amb els fets que motivaren aquest encontre.

L'excessiva violència obligà l'àrbitre, senyor Duran, a castigar repetidament els jugadors que l'empraven, veient-se obligat, també pel mateix motiu, a expulsar del terreny de joc dos jugadors de l'equip Universitari. Amb tot, fou benevolent en diverses ocasions, sobretot en una en què Nicollet, jugador de la selecció, fou placat a cinc metres del terreny de marca, portant la pilota en "dribbling" i sense ningú davant per impedir l'assaig.

Potser no seria per demés—i en bé de l'equip Universitari ho diem—que els que curen de la direcció d'aquest equip procuressin evitar que els seus representants donessin tal espectacular, no solament punibles en el camp de joc, sinó també censurables per tot veritable esportiu. Traurien més profit seguint aquesta conducta que no amb certes manifestacions i censures, ben poc oportunes per cert.

L'encontre concertat fins amb el resultat de 3 a 3, obtingut els de la selecció per un assaig magníficament marcat per Ruiz, i els de l'Universitari, d'un "place" molt ben col·locat per Sancho.

Els equips s'arreglaren com segueix:

R. C. Universitari: Sancho, Pedraja, Boy, Mongrell, Nubiola, Freixes, Mongrell, Peidrò, Busquets, Brosca, Civil, Perry, Manolo, Pelajo i Luque.

Selecció catalana (B): Cases, Nicollet, Jimeno, Mumbri, Ruiz, Vives, Fernández, Ornat, Romero, Sisacari, Geira, Villalba, Renyé, Fuertes i Galland.

MART

A SARAGOSSA

L'Ibèria bat el Marínenc per dos gols a cap

Saragossa, 11. — Al camp de Torrero, amb regular assistència de públic, es celebrà un partit de futbol entre l'Ibèria local i el Marínenc de Barcelona.

Restaurant Catalunya

recomana a la seva distingida clientela i al públic en general, la incomparable SOPA DELS PESCADORS Plat creatiu de la casa

TEATRES

NOVETATS

Avui, nit, a les deu: Darrera del GRAN GUIGNOL DE PARIS "UNE NUIT A LONDRES" "LE MONDE RENVERSE", comica "LE SYSTEME DU DOCTEUR GOUVERN" "UNE REPRESENTATION", comica. Demà, tarda, debut de la Companyia de sarsuela de l'Illes Balears. Nits: Estrada del sarsuela de Quintana, música del mestre Calleja. "EL NIÑO ME RETIRA".

TEATRE CATALA ROMANA

Hospital, 51. — Telèfon 19691. Companyia Vila-Davi. Avui, dilluns, a un quart d'onze: EL SETE CEL. L'obra que entusiasma l'èxit de més ressonància. Demà, MARIA VILA - Chico, PIUS DAVI Decorat nou de Batlle Tovar, Amigo Demà, dilluns, tarda i nit: EL SETE CEL.

CONCERTS

COLISEUM

Avui, nit, a les 10: Revista Paramount - Dibuxos sonors i AL ESTE DE BARRÉS, per Lupita Tovar, Rosa Habari i Charles Bickford.

Fantasio

Avui, nit, a les 10: Noticiari Fox. Bañera musical (dibuxos). Gran èxit de Brigitte Helin i Willy Fritsch en la superproducció UFA.

ORDENES SECRETAS

CINEMA PARIS

Avui, nit, a les 10: Interessant programa. La pel·lícula de gran èxit GENTE ALEGRE per Roseta Moreno, Robert Roy i Ramon Pereda.

ESPORTS

BOXA

Demà-passat, dia 13, a un quart d'onze del vespre, al "NUEVO MUNDO" del Paral·lel Gran match

MICO - FERRET

i quatre combats més
PREUS
Entrada general, 2'50 ptes.
Entrada de llotja, 3'00 "
Ring des de 4'00 "

FRONTO NOVETATS

Avui, dilluns, tarda, a les 4'15: GU-RUCAGA-NAVAS contra ONANINDIA I-ALDABAL. Nit, a les 10'45: AZU-MENDI-NAVARRETE contra GABRIEL I-AZPIRI. Detalls per cartells.

La lluita estigué igualada i vengueren els locals per la seva decisió en xutar a gol. La victòria fou obtinguda per dos gols a cap.

OXO CALDO VERDADERO EN CUBITOS PRODUCTO LIEBIG

A PALMA

El Mallorca venç el Badalona per dos gols a un

Palma de Mallorca, 11. — Amb bona entrada, se celebrà ahir a la tarda l'encontre corresponent a la tercera divisió de la Lliga. S'enfrontaren el Club Esportiu Mallorca i el Badalona.

El primer temps fou de joc anivellat i es jugà a gran tren i dur, encara que amb molta correcció. Acabà la primera part amb empat a zero gols.

El segon temps fou més interessant en aconseguir-se els gols per part d'ambdós equips. Pels mallorquins, marcareu el primer gol Antolin i el segon Gomila; el gol badaloní fou aconseguit per Forques.

El segon gol mallorquí fou aconseguit off-side, que l'àrbitre no asseguir.

Avui el Badalona juga un partit amistós amb el Balears. — Mora.

motors
Siemens
els més coneguts

Afilant les seves fulles amb l'ingenios aparell SHARPEY estalviarà diners i s'afaitarà amb agradable comoditat RADIO LOT Passeig de Sant Joan, 17 Barcelona

DOS PERILLS AMENACEN ELS SEUS CABALS I LLIBRES PROTEGIU-LOS AMB ARQUES ARISÓ D'INSUPERABLE SEGURETAT SANS, 12 - BARCELONA - TEL. 30226

DINERS SOBRE VALORS espanyols col·litzables, s'anticipen ràpidament. Interès legal, i per quantitat major a la pignoració corrent. Informaran: Crèdits i Finances, Ronda de Sant Pere, 37, pral. 2. - D'11 a 1 i de 5 a 7

Aigua de Rocallaura

La deu més rica del món. — Si patiu d'ALBUMINURIA, LITIASI URICA (MAL DE PEDRA), BRONQUITIS PARENQUIMATOSES, NEFRITIS CRONICA, us guaririeu radicalment amb

Aigua de Rocallaura

DIPOSITARI GENERALS: FORTUNY. S. A.

Carrer Hospital, 32, i Salmeron, 133

Per Canaletes diuen...

Que Joan Tena està content perquè d'ençà que figura de nou al Sabadell, aquest sembla tot un altre.

Que Morral i Gràcia, lesionats de gairebé fa un any, s'estan entrenant de valent.

Que a Oro li ha donat per aturar la pilota amb les mans en lloc d'allunyar-les amb els peus.

Que aquest nou sistema l'altre dia va costar al Sabadell un "penalty" i, amb poc més, un partit.

Que l'athletic sabadellenc torna a fer Junta nova.

Que si han de canviar gaire sovint, aviat no sabran qui posar-hi.

Que l'ex-estrella del Catalunya coneguda per Portuguès ja no agrada a ningú.

Que tant és així, que no fóra res d'estrany que la temporada vinent "respiri" altres aires que no pas els del Guinardó.

Que Barrull, l'"hormigueta" del Catalunya, ha vingut encisat de Sevilla.

Que les conferències amb els seus directius va sostenir-les en andalus.

Que Sánchez Mejías li va donar unes quantes lliçons força profitoses.

QUE PRENDRE CAFÈ AL QUIOSC DE CANALETES ES SINÒNIM DE BON PALADAR. I ELS ESPORTIVS EN TENEN.

Que el Barcelona s'estranyava molt que un popular diari del vespre no els publicés gairebé cap gasetilla dels seus partits.

Guerau Garcia, fàcil vencedor en la marxa del Casal Barcelonista

El Barcelona, únic Club classificat per equips

Sense contrinients de categoria, i, per tant, sense aquella lluita que podia haver donat a la prova una mica d'emoció, Guerau Garcia va guanyar la marxa atlètica que va organitzar, amb un èxit ben remarcable, ahir al matí, el Casal Barcelonista de la nostra ciutat.

Arís i Castelltort, del F. C. Badalona, eren els marxadors que podien haver obligat a Garcia a donar un major rendiment, i fins fer-li difícil la victòria. Però Garcia lluità sense aquells, contra un estol d'entusiastes xicots que prou sabien que el primer lloc no podia disputar-se, normalment, entre ells.

Aquesta prova va començar al Masnou i acabà davant l'estatge del Casal Barcelonista, Consell de Cent, entre Aribau i Muntaner, en una distància aproximada de vint quilòmetres.

El temps emprat per Garcia en recórrer els 20 quilòmetres, suposant que aquesta distància fos exacta, hem de considerar-lo magnífic, més encara si tenim en compte que ningú no va obligar-lo a donar un major rendiment.

En els primers moments de la carrera, alguns marxadors poc experimentats intentaren rivalitzar, inútilment, amb Garcia. Però després, víctimes de l'esforç innecessàriament produït, alguns varen topiar amb dificultats per acabar la prova, i altres, com Pellín, per exemple, abandonaren.

Un dels nostres marxadors que s'han donat a conèixer pel seu entusiasme, Ibern, va arribar amb quatre minuts de retard al lloc de la sortida. Malgrat això, efectuà tot el recorregut, recuperà els quatre mi-

Que va determinar d'enviar-hi un emissari que s'assabentés dels motius.

Que l'emissari va sortir volant, perquè se li va dir que ja les hi publicarien, però quan hi anessin millor escrites.

Que en López, de Sant Andreu, no anirà a l'Espanyol, car aquest jugador vol refer-se de la salut.

Que Bartolí s'entenda si li criden "Bartolo", perquè no està per flautes ni pitos.

Que a la Manigua tenen jugadors en confitura i que no els treuen per por que no s'"arnin".

Que els xicots del Sant Andreu porten dol, per ocupar el cinquè lloc i encara gràcies.

Que el Sabadell, com el Júpiter, està a l'aguait per adquirir jugadors excel·lents per a la vinent temporada, una vegada clos aquest etern campionat.

Que Burillo, el davanter centre del Catalunya, és un formidable "tocar" de guitarra.

Que d'això n'ha donat proves paleses en la recent excursió de l'equip per terres andaluses.

Que també pot donar-ne referències un guàrdia de seguretat de servei al Govern civil de Huelva.

Que el senyor Canga Argüelles, àrbitre del partit Sevilla-Catalunya al camp de Can Ràbia, va palesar un desconeixement absolut de l'ofici.

Que tant és així, que en tota la tarda només va tocar aquells en què va semblar-li que incorria un jugador del Sevilla que es diu Adelantado...

nuts, i es classificà entre els primers. Però el Jurat no va atendre'l, naturalment, per no haver-se presentat en el moment oportú.

Per equips, la victòria va correspondre al F. C. Barcelona, únic Club classificat amb cinc marxadors, nombre indispensable per a optar a la classificació social.

Aquest va ésser un defecte dels organitzadors, que cal te-

Grau Garcia en la carrera d'ahir

nir-lo en compte. Si els equips haguessin estat de tres marxadors, la lluita social hauria esdevingut interessant perquè hi haurien pres part molts més equips que no pogueren fer-ho per comptar, solament, amb quatre o cinc marxadors.

Aquest fet decidí, segons tenim entès, a què l'equip del Tagamanent no prengué part en aquesta prova.

Lleuat d'això, els elements del Casal Barcelonista es feren creditors a l'aplaudiment dels aficionats per la bona organització, de la qual cal felicitar, en primer terme, a Tort, Blanch, Arnan, Aznar i alguns altres que no recordem.

A continuació publiquem la classificació.

CALVET

MOTORISME

LA PROVA PER DRECERA DE MUNTANYA

El Moto Club de Catalunya assolix un nou èxit

La prova realitzada ahir pels vint motoristes del Moto Club de Catalunya constituïa un èxit falaguer.

Un públic nombrosíssim se situà en diversos llocs del pintoresc circuit, per tal de fruit de les emocions que proporciona un home i una màquina fent un sens fi de piruetes per tal d'assolir el grapat de glòria que li correspondrà si arriba primer que els seus companys a la meta.

tisfets del resultat d'aquesta manifestació, ja que el nombros públic que hi acudí és una palesa demostració que a la nostra ciutat només cal sentir ronc d'un motor per fer bellugar tot l'exèrcit—cada dia més nombros—d'aficionats a les coses motoristes sense preocupar-se de la seva envergadura.

A. FIGA

El resultat de la carrera fou el següent:

1. Ferran Aranda, "Rudge", 500 c. c., en 20 m. 16 s. 2/10.
2. Patek, "A. J. S.", 250 c. c., en 20 m. 45 s. 2/10.
3. Pau Sagnier, "Norton" 500 c. c., 20 m. 47 s.
4. Faura "Rudge" 350, 20 minuts 52 segons.
5. Darresco, "Norton" 350 c. c., 21 m. 30 s.
6. Porthos, "Rudge" 500 c. c., 21 m. 42 s.
7. Rafael Nogueras "Willards" 250 c. c., 22 m. 6 s. 4/10.
8. Manuel Marqués, "A. J. S.", 250 c. c., 22 m. 58 s.
9. Joan Pinyol, "Douglas" 600 c. c., 24 m. 20 s. 4/10.
10. Joan F. Bieger, "Simó" 150 c. c., 24 m. 21 s. 2/10.
11. Emili Tintorer, "Dunell" 250 c. c., 24 m. 23 s. 8/10.

Patek, segon classificat en la carrera per camins de muntanya

La sortida va ésser donada a les onze del matí al primer inscrit i cada dos minuts als altres tretze participants.

Els "asos" es van destacar tot seguit, salvant meravellosament i sense incidents tots els obstacles—que no eren pocs—Aranda, Patek, Faura, Sagnier, etc.

Una campanya simpàtica

L'Automòbil Club de Catalunya i l'abaratiment de la benzina

En el seu ferm desig de combatre la crisi relativa perquè passa el nostre automobilisme per una sèrie de circumstàncies, de les quals ens hem ocupat en altres ocasions, l'Automòbil Club de Catalunya ha iniciat una campanya que espera que retri el desitjat efecte tant sota el punt de vista esportiu i turístic, com en el comercial, facetes totes tres que tant

han afavorit el descabellament de l'automobilisme.

Darrerament, i segons ens informen a la secretaria de la veterana entitat barcelonina, havent-se rebut de la delegació del Govern sobre l'entitat petroliera una resposta poc satisfactòria a l'assumpte que havien elevat al president del Govern les entitats interessades en la dita resposta, orientacions que feien tènues variacions de preu que no tingués altra finalitat que l'augment de la recaptació del Monopoli, l'Automòbil Club de Catalunya, amb la col·laboració de les altres entitats, es dirigí novament al ministre d'Hisenda, insistint en els seus punts de vista de considerar injustificat l'augment de preu darrerament autoritzat en desacord amb l'informe del Comitè consultiu i fiscalitzador, i exposant la temença que el resultat produït per un augment desproporcionat produïx un efecte contrari al que se cerca, matant la indústria de transports, i causant la desaparició de les pràctiques de turisme.

Així mateix l'Automòbil Club de Catalunya s'ha dirigit al ministre d'Hisenda interessat que, entre els organismes que s'han creat en la nova organització del Monopoli de Petrolis, es restableixi el Comitè consultiu i fiscalitzador encarregat d'informar sobre els preus i qualitats dels productes monopolitzats, el qual organisme constitueix l'única defensa dels consumidors per trobar-se constituït per representants de les corporacions que els representen, demanant que, en restablir-se el dit Comitè, es disposi que els seus informes tinguin una veritable eficàcia, per ço que se suggereix que es determini legalment el màxim càrrec que sobre cada unitat de producte es pugui assenyalcar com a benefici l'Estat en l'explotació del carburant.

TALLERS GRÀFICS

PATRICI ARNAU

Verdaguer i Callís, 5 i 7

Telèfon 14856

Barcelona

La reunió del dia 24 a Terramar

L'organització de les reunions mensuals de l'Autòdrom ens comunica que activa novament la preparació de la del vinent dia 24, i que les impressions respecte a la dita reunió són més falagueres que mai, ja que es compta amb la participació de nous elements que han de venir a augmentar grandment la lluita en totes les especialitats del programa.

AUTOMOBILS USATS

Totes potències i marques

Preus sumament interessants

Romagosa i C.^{la}

València. 295

Per a la prova ciclista, ultra les inscripcions ja formulades, se n'annuncien d'altres de qualitat. Per a la primera prova del campionat entre els "asos" l'arribada de noves màquines augura una carrera impressionant, i, pel que respecte a sides, són ja diversos els que s'han decidit a participar en la carrera corresponent, que ha de revestir una gran espectacularitat.

En matèria d'aeronàutica l'Aeronàutic Club pensa oferir un gran programa de vols i de concursos d'indole original. Finalment, quant a la carrera de cotxes amb viratges artificials, es registra un gran entusiasme, i es compta ja amb un lot veritablement notable d'inscrits, en el qual figuren experts conductors, i cotxes nous, els assaigs recents dels quals a la pista

L'elegantíssim Bernis torna a estar en el seu "apogeo"—com diu ell—dintre el ram automobilista. Sembla, però, que en un altre "ram" ha estat poc afortunat. Conseqüències del físic!

Ens han assegurat que Ballebó—alies "El Poca"—està en tractes per a muntar una altra tintoreria. Aquesta serà exclusivament per a atendre els seus amics agents de vendes, puix que amb els set establiments que actualment posseeix no dona l'abret. Sembla que entre Moreno, Márquez i Bernis, li acapararan tota la feina.

A la "Punyaleta" es comentava ahir la qüestió de les apostes a l'Autòdrom de Sitges. Després de molt discutir hom en tragué la impressió que entre tots els comentaristes no arribaran a prendre un parell de "boletos".

I ja que parlem de les apostes a les carreres de Terramar, bo serà que parlem del acord—sembla que hi haurà acord—de la Federació Motociclista Espanyola d'oposar-se a la reunió del dia 24 si és que s'insisteix en les apostes. Seria llàstimos que per una cosa "tan insignificant" es tornés a ajornar l'esmentada reunió.

Per altra banda sembla que els organitzadors de Terramar pensen recórrer a l'Automòbil Club d'Espanya i exposar els seus punts de vista favorables a les apostes. Venim que en sortirà de tot aquest tripijoc.

No fa gaires dies discutien Moreno i López sobre quin dels dos era millor vencedor. Com que no es posaven d'acord va intervenir-hi Subirana, el qual, amb la seva característica rialleta els digué: "Tots dos són uns 'asos' però s'ha de reconèixer que com a talla en té força més López. Naturalment que Subirana es referia a l'alçada corporal del cap de vendes de "Chrysler".

cències de conductor, i també (per a cotxes) les de concursant.

NEUMATICS

Ofereix una gran REBAIXA en cobertes i cambres de totes marques

Service Station, S. A.

CASA CENTRAL: ARAGO, 270 i 272 - Telèfon 11550

NOTA.—Grans descomptes a revenedors solvents

La carrera era per a motos de totes les cilindrades.

El circuit era un trajecte de drecera de muntanya que començava a la torre del Baró (quilòmetres 8,050 de la carretera de Barcelona a Ribes) i la meta d'arribada estava situada al poble de Sardanyola. El recorregut total era d'uns 13 quilòmetres.

Els organitzadors poden estar sa-

CLASSIFICACIO

- 1.—Guerau Garcia, F. C. Barcelona, senior, 1 hora 32 minuts.
- 2.—Angel Villach, La Mola de Terrassa, junior.
- 3.—Francisco Julià, F. C. Badalona, junior.
- 4.—Arut Medina, F. C. Barcelona, senior.
- 5.—Bonaventura Font, ídem, junior.
- 6.—J. Font, ídem, junior.
- 7.—Francisc Prat, C. E. La Mola, junior.
- 8.—R. Bartra, F. C. Barcelona, debutant.
- 9.—Joan Julià, F. C. Badalona, junior.
- 10.—Lluís Saleses, Olímpic, junior.
- 11.—Josep Pagès, F. C. Badalona, debutant.
- 12.—Josep Pinés, C. C. Júpiter, junior.
- 13.—Joan Garay, Olímpic, debutant.
- 14.—J. Martí, F. C. Barcelona, junior.
- 15.—M. Archs, F. C. Barcelona, junior.
- 16.—Francisco Canals, F. C. Barcelona, debutant.
- 17.—J. Mitjà, Telefónica, junior.

HA ESTAT BATUT EL RECORD NACIONAL DELS 500 METRES FEMENI

A l'Estadi de Montjuïc (recordem que a Montjuïc hi ha un Estadi, encara que no ho sembli), ahir, amb motiu d'un festival esportiu que va celebrar-s'hi, la senyoreta Oliveres va enderrocar el rècord nacional dels 500 metres, femení.

La nova recordman (suposant que aquest rècord sigui homologat), 1 minut 38 segons i 4-5 en recórrer aquella distància.

La nostra felicitació.

Demaneu folletons a

SOCIEDAD LECHERA MONTAÑESA, A. E.

Placa de Catalunya, 20 - Barcelona

SIDRA XAMPANY

EL GAITERO

LA PREFERIDA A TOT EL MON

Que ja fóra hora que la Lliga Amateur deixés de redactar els sobres en castella.

Que els angelets, de La Bisbal, sofrien a Vergés, malgrat emportar-se una originalíssima mascota, una seriosa debacle.

Que s'assegura, però, que no anaren a Vergés a voler guanyar el partit sinó... a exhibir els jersies que estrenaven.

Que sembla que el campionat "provincial" acabarà com el rosari de l'Aurora.

Que d'això es diu si en té la culpa la Lliga Amateur.

Que en algun cas s'ha mostrat bon xic parcial envers algun club.

Que l'Almacelles ja és campió del grup C.

Que per no ésser menys que els altres pobles Lleida també es repartí la clàssica estopa.

Que la culpa la tingué el Linyola, per venir disposat a guanyar fos com fos, essent els primers de repartir.

Que els partidaris d'En Peret, del Castellar, podran quedar convençuts que si és millor de davant centre o defensa.

Que ara la Junta tindrà un altre problema, que Batlle marxí al servei. Qui posaran al seu lloc?

Que si Busquets donava resultat jugant d'interior dreta s'hauria guanyat molt.

Que l'Escaridol, perquè va barallar-se no el volen amb el primer, i el diumenge ja no va anar al camp.

Que el Tàrraga, com de costum, s'ha hagut d'ajupir davant la tècnica del Borges.

Que el famós "canari" del Tàrraga, devia estar costipat, puix que no va "refillar" gens al camp del Borges.

Que a l'equip del Borges, hi han dos o tres jugadors, que cada dia ho fan més bé.

Que si caiguessin en bones mans, se'n podria treure profit.

Que si la Junta del Lleida no posa alambres al voltant del camp de joc, al Borges no li veuran el pèl.

Que "por algo será".

PRO MONUMENT A FRANCESC MACIA A BORGES BLANQUES

AJUNTAMENT DE TORRELLAVIT

Ajuntament, pessetes, 25; Josep Domingo, 0'50; Ramon Vallés, 1; Josep Callo, 0'50; Josep Marqués, 0'50; Pau Mata, 0'50; Pau Vallés, 1; Josep Arasa, 0'50; Pere Romeu, 0'25; Benet Pascual, 2; Joan Amat, 1; Antoni Bades, 0'50; Pere Mas, 1; Antoni Ferrer Arús, 1; Ramon Cois, 0'50; Quimet Amat, 0'30; Antoni Riis, 0'50; Salvador Font, 0'50; Salvador Torres Busquets, 0'50; Francesc Estela Pujol, 0'50; Antoni Rosell, 1; Antoni Batet, 0'50; Miquel Gil, 0'50; Joan Font, 1'50; Remigi Rebutós, 0'50; Jaume Domènec, 0'50; Antoni Domènec, 0'50; Josep Ribes, 3; Lluís Cordús, 5; Modest Rebutós, 1; Francesc Esteve, 1; Francesc Esteve, 1; Josep Soler, 0'10; Marcell Claret, 1; Joan Ferrer, 0'15; Josep Roca, 1; Llorenç Casal, 0'20; Jaume Casal, 0'50; Josep Comte, 1; Faustí Julià, 0'25; Josep Poc, 0'25; Josep Pujades, 0'50; Joan Amat, 0'50; Venanci Fornós, 0'50; Emili Perellada, 1; Rafael Marqués, 0'25; Pere Sabater, 0'25; Joan Munner, 0'50; Pere Montserrat, 0'50; Justina Armand, 1; Hilari Capellan, 0'25; Pere Ventura

DE VILANOVA I GELTRU

Traspàs del jugador del C. S. Vilanova, Alfons Gimeno Jiménez. El dia 29 del mes de desembre darrer morí sobtadament el jove Alfons Gimeno Jiménez, que exercia darrere amb deliri el càrrec de defensa esquerra de l'equip del C. E. Vilanova (D. E. P.). Esportiu de veritat i jugador excel·lent, com ho demostrà en els seus darrers partits, com per exemple el partit al camp de la U. E. de Sans, Vilanova-Sant Andreu.

La seva mort va ésser molt sentida, com es manifestà a l'acte de l'enterrament, que fou civíl, que resultà molt concorregut.

Des d'aquestes columnes de LA RAMBLA rebí la seva família el nostre més sentit condol.

Morera

SANT ESTEVE DE CASTELLAR

Santa Perpètua, o. A. E. Castellar, 4. Amb molt poca concurrència començà el partit, puix que el temps no convidava a passar una tarda al camp de futbol.

Al cap de 30 minuts de joc, amb una bona jugada entre Manyosa, Busqueta i Torrents, s'obté el primer gol per mitjà de Torrents en escapar molt ràpid i oportú.

Quan escassament mancaven dos minuts pel primer temps, Batlle dribla a tres contraris i d'un xut molt calculat des de la ratlla defensiva marca el segon gol.

Comença el segon temps, i els visitants dominen breus moments, però el Castellar vol més gols, i és Busqueta i qui obté el tercer en enviar d'un bon tir la pilota dins la xarxa. El Castellar domina tantament i Busqueta II, que ha tornat al centre de l'equip, es llueix. Amb un d'aquests dominis, Fernández, de molt lluny, envia un xut que Berrebany para, però té la desgràcia d'escapar-se-li la pilota de les mans. Ha estat una llàstima, puix que tot el partit havia jugat molt bé.

L'àrbitre no ha agradat.

Castellar: Llobet, Serra, Carreres, Fernández, Busqueta II, Massaguer, Torrents, Busqueta I, Manyosa, Batlle i Margarit.

Santa Perpètua: Berrebany, Altayó, Padrós, Perera, Subirats, Garcia, Solà, Ruiz, Llonch, Soley i Eserra.

Ventura

BANYERES CARDONA VERGARA

Comença el segon temps, i els visitants dominen breus moments, però el Castellar vol més gols, i és Busqueta i qui obté el tercer en enviar d'un bon tir la pilota dins la xarxa. El Castellar domina tantament i Busqueta II, que ha tornat al centre de l'equip, es llueix. Amb un d'aquests dominis, Fernández, de molt lluny, envia un xut que Berrebany para, però té la desgràcia d'escapar-se-li la pilota de les mans. Ha estat una llàstima, puix que tot el partit havia jugat molt bé.

L'àrbitre no ha agradat.

Castellar: Llobet, Serra, Carreres, Fernández, Busqueta II, Massaguer, Torrents, Busqueta I, Manyosa, Batlle i Margarit.

Santa Perpètua: Berrebany, Altayó, Padrós, Perera, Subirats, Garcia, Solà, Ruiz, Llonch, Soley i Eserra.

Ventura

POBLE DE TORREGROSSA

(Lleida)

Jaume Aldomà Riera, 50; Marcell Vigatà Simó, 10; Casimir Campmajó Hansell, 5; Josep Guitart Botargues, 5; Josep Iglesias Riera, 10; Francesc Puig Vall, 5; Casimir Vigatà Minguet, 5; Cinto Peiró Reig, 5; Jaume Puig Capell, 5; Ramon Iglesias Riera, 5; Agustí Guix Cortada, 5; Jaume Garriga Cortada, 5; Sebastià Pratdepàdua Miquel, 5; Josep Ferrer Vallés, 5; Roc Miró Capell, 5; Josep Farrés Rosinach, 5; Francesc Peiró Solsona, 5; Narcís Cortada Cortada, 3; Francesc Felip Ferrer, 2; Jaume Curcó Badia, 1; Josep Curcó Badia, 1; Jaume Boney Vilamajó, 1; Ramon Farrés Martí, 1; Faustí Monja Garcia, 1; Isidre Capell Bordalba, 1; Francesc Cases Reig, 1.

Total recapitat: 79'20.

POBLE DE TORREGROSSA

(Lleida)

Jaume Aldomà Riera, 50; Marcell Vigatà Simó, 10; Casimir Campmajó Hansell, 5; Josep Guitart Botargues, 5; Josep Iglesias Riera, 10; Francesc Puig Vall, 5; Casimir Vigatà Minguet, 5; Cinto Peiró Reig, 5; Jaume Puig Capell, 5; Ramon Iglesias Riera, 5; Agustí Guix Cortada, 5; Jaume Garriga Cortada, 5; Sebastià Pratdepàdua Miquel, 5; Josep Ferrer Vallés, 5; Roc Miró Capell, 5; Josep Farrés Rosinach, 5; Francesc Peiró Solsona, 5; Narcís Cortada Cortada, 3; Francesc Felip Ferrer, 2; Jaume Curcó Badia, 1; Josep Curcó Badia, 1; Jaume Boney Vilamajó, 1; Ramon Farrés Martí, 1; Faustí Monja Garcia, 1; Isidre Capell Bordalba, 1; Francesc Cases Reig, 1.

Total recapitat: 152'00.

Ajuntament de Girona, 500

Ajuntament de Sant Joan de Vilatorrada, 100

Ajuntament de Cardener, 80

Total, 680

Suma anterior: 9.441'50

Suma aquestes llistes: 911'20

Suma que segueix: 10.352'70

D'IGUALADA

Ateneu Igualadí, o. - Poble Sec, 3. Un resultat fou aquest que els jugadors de l'Ateneu no es mereixien, ja que, almenys, feren joc igual a llurs contraris, i només la dissort fou que s'acabés el match amb un resultat tan desfavorable.

Transcorregué tota la primera part en un continu forceig, i sense que ni l'un equip ni l'altre poguessin marcar cap gol.

El segon temps començà amb lleuger domini de l'Ateneu, desaprofitant lamentablement, primer Figueres i després Bagó, dues ocasions clares per marcar, ben al revés del Poble Sec, que en el darrer quart de joc aprofità una indecisió del porter local per apuntar-se el primer gol de la tarda, i tot seguit dos més, deguts al nerviosisme que s'apoderà del tercet defensiu.

L'àrbitre, desencertat.

J. M.

DE BERGA

U. E. Bergadana, 3. - Esparraguera, 3. Al camp de les Estelles es jugà aquest partit, que fou el més desconcertant que hem vist d'un temps ençà. En aquest veírem com els bergadans, que feren una primera part llastimosa i desencertada a no poder més, a la segona part es reabilitaren en gran manera i feren un excel·lent partit. Els d'Esparraguera ho feren d'una manera desastrosa.

L'encontre fou dur, excessivament i inútilment dur. Influí que el partit es descabellés de la manera que ho fou, la tasca del tot desencertat de l'àrbitre que tingué unes falles imperdonables, tot i reconèixer que fou imparcial en el seu començament.

A la primera part els esparraguers feren tres gols en poca estona, un d'ells amb la col·laboració del porter de Berga. A la segona part es canviaren els papers i foren els de Berga que marcaren els seus tres

gols, dos d'ells de bonica execució, encara es marcà, però, un altre gol, que fou anul·lat per l'àrbitre, no sabem si amb raó. Del Berga es distingiren Nevot i el popular "Ara-nya". De l'Esparraguera jugaren molt bé a la primera part el mig centre (el millor de tots), els dos defenses i l'extrem dreta.

El públic bastant nombros i també força cridaner.

D'ALMACELLES

Almacelles, 2. - Linyola, 0

Diumenge, dia 3, se celebrà en aquesta població l'últim partit del campionat de la província primera categoria grup C.

La primera part acabà amb empat a zero gols, després d'un joc poc brillant degut al nerviosisme dels jugadors d'ambdós equips.

Al segon temps el joc s'endurí molt i esdevingué violent. Amb tot, l'equip

gols, dos d'ells de bonica execució, encara es marcà, però, un altre gol, que fou anul·lat per l'àrbitre, no sabem si amb raó. Del Berga es distingiren Nevot i el popular "Ara-nya". De l'Esparraguera jugaren molt bé a la primera part el mig centre (el millor de tots), els dos defenses i l'extrem dreta.

El públic bastant nombros i també força cridaner.

El públic bastant nombros i també força cridaner.

El públic bastant nombros i també força cridaner.

El públic bastant nombros i també força cridaner.

El públic bastant nombros i també força cridaner.

El públic bastant nombros i també força cridaner.

El públic bastant nombros i també força cridaner.

El públic bastant nombros i també força cridaner.

El públic bastant nombros i també força cridaner.

El públic bastant nombros i també força cridaner.

El públic bastant nombros i també força cridaner.

El públic bastant nombros i també força cridaner.

El públic bastant nombros i també força cridaner.

El públic bastant nombros i també força cridaner.

El públic bastant nombros i també força cridaner.

El públic bastant nombros i també força cridaner.

la rambla

PREUS DE SUBSCRIPCIO

Trimestre... 2'50

Semestre... 4'50

Anual... 9'—

El pagament pot fer-se per Gir Postal o amb segells de Correu

local va mostrar-se més cohesionat, i aquesta intel·ligència entre els seus components donà el seu fruit: dos gols, l'un en un batibull davant la porta del Linyola, aconseguit per Pirla, i l'altre en una magnífica escapada de l'extrem Romà.

Amb motiu d'una traveta que l'àrbitre no xiulà, començà la baralla entre jugadors, la qual cosa donà lloc a que entre el públic es repartissin mastegots a tort i a dret. Quan faltaven 7 minuts de joc es retirà el Linyola. El partit acabà amb el resultat de 2 a 0 a favor dels locals.

La mala actuació de l'àrbitre Baró fou la causa que la jornada tan poc esportiva d'aquest diumenge.

L'equip vencedor era: Morell, Casanoves, Renyé, Arnó (J.), Arnó (M.), Beltran, Romà, Pirla, Pelagí, Quico i Camps.

Amb aquest encontre l'Almacelles s'adjudicà el campionat.—Rogeli Piqué.

DE LA BISBAL

Obituari

Jove encara, a l'edat de trenta-quatre anys, ha deixat d'existir el que en vida fou bon esportiu i regidor de l'Ajuntament bisbalenc, el malaguanyat amic Josep Maruny. La seva mort ha estat sentidíssima a tota la ciutat, ja que el seu caràcter afable i

LLORET DE MAR

La darrera jornada del campionat

El darrer partit del campionat correspongué jugar-lo contra la Unió Esportiva Sils, al camp d'aquest club. L'encontre fou completament dels lloretencs, com ho demostra la seva victòria de sis gols a un. Per no haver estat el nostre el terreny on va tenir lloc la lluita, ens estarem de donar detalls.

Finalment ja el campionat, ens complavem a donar el seu quadre detallat, en el qual el Lloret figura com a capdavanter i amb una puntuació completament falaguera.

J. G. P. E. F. C. P.

S. C. Lloret 10 8 1 1 38 11 17

C. D. Arbúcies 10 5 3 2 25 15 12

F. C. Amer 10 4 5 1 20 28 9

U. E. Caldes 10 4 6 0 24 32 8

C. D. Anglès 10 4 6 0 14 20 8

U. E. Sils 10 3 7 0 16 29 6

L'actuació de l'equip del Lloret com ja hem dit, ha estat gairebé imillorable, ço que és una raó per dir que té ben guanyat el títol de campió.

F. Mas

BORGES BLANQUES

Borges, 3. - Tàrraga, 0

Diumenge passat se celebrà el darrer partit del Campionat Provincial. Els contendents foren el Tàrraga i l'equip local.

Em de remarcar en primer lloc, la gran noblesa enprada pels jugadors i que, junt amb l'encertada actuació de l'àrbitre, foren les causes que el partit es descabellés d'una manera normal.

L'equip local forní una bona actuació, i demostrà en tot moment ésser superiors als seus adversaris.

La primera part, acabà amb el resultat de 2 a 0, a favor dels locals, entrats per Cornudella i Belart I.

Durant la segona part el Borges afeixà la victòria amb un nou gol, marcat per Minguella.

L'actuació del Tàrraga, campió de la província, no va convèncer a ningú. Li auguram en el vinent campionat de Catalunya desfetes sorolloses.

L'equip vencedor s'afineà de la següent manera:

Vilamajó, Camí, Bullit, Corretger, Fort, Arruñat, Vallés, Belart I, Cornudella, Belart II i Minguella.

DES DE BLANES

S. C. Calells, 0 — F. A. Blanes, 2

Presenciam un dels millors partits del campionat d'enguany degut a la rivalitat existent entre aquests dos clubs, motivada per la nivellació de llurs puntuacions.

A la primera part el joc fou alternat amb un lleuger domini per part del Calells, el qual, si no marcà, fou degut a la manca de cohesió de la seva ratlla davantera.

En aquesta primera part, cap dels dos costats marcà cap gol.

La segona part ja canvià d'aspecte, puix el Blanes aprèt de valent, portant a cap la davantera belles jugades, resultat de les quals foren els dos tants aconseguits, el primer obra d'En Barceló, d'una estúpida rematada, i el segon, d'un fort xut d'En Barris.

Del Calells, la ratlla que jugà millor fou la mitjana, i del Blanes, la davantera.

Malgrat d'ésser un partit difícil, l'àrbitrage del senyor Solà fou correctíssim.

Vigo

Corresponsal

Casa de Caritat de Barcelona

SERVEI PUBLIC DE POMPES FUNEBRES

DIRECCIO I OFICINES: EDIFICI DE LA CASA DE CARITAT

Carrer de Torres Amat, núm. 8. Telèfons 16524 - 16525 - 16526

SUBCENTRALS: Carrer del Clot, número 71 Telèfon 50461

Carrer Creu Coberta, núm. 94 " 33761

Carrer de Sant Andreu, n.º 224 " 51051

Plaça del Centre (Sans), n.º 4 " 33471

Passeig del Triomf, núm. 17 " 52012

Carrer de Sarrià, número 72 " 73632

Carrer Reial, número 110 " 87 B

C. Fermí Galán (St. Adrià), 26 " 248

Central: Laureà Miró, núm. 60 " 33 H

Sucursals: Pl. i Margall, 90 " 31226

Progrés (Coll-Blanc), núm. 58 " 31227

SANTA COLOMA DE GRAMANET: Carrer d'Anselm Clavé, núm. 13

ESPORT I AGRICULTURA

Diumenge passat, en terra de la "Patum" i des les aligles bones, en el partit que es jugà de futbol, l'àrbitre per no ésser menys que la majoria d'àrbitres, féu un arbitratge desastrós en extrem. Això, és natural, excità en gran manera als fanàtics del club que no falten mai en cap poble que s'estimi una miqueta. Després d'esgotar tots els adjectius que es poden dir a un home (i els que no es poden dir també), un excel·lent vinater i agricultor de tota la vida, dirigint-se a l'àrbitre, renegà aquest mot que sonà com un tret. Pàgels!

A MATARO

U. E. de Sant Andreu, 0 Iluro, 5

Dos gols obtingueren els locals al primer temps, el primer per mitjà de Manuel Garcia, en aprofitar una passada de Canet; el segon el féu Canet, d'un fortíssim tret a l'angle.

A la segona part els locals aconseguiren tres gols més. Torrents féu el primer, en una oportunitat. Goiburu, procedent d'un sprint, marcà el segon; i Garcia, d'un xut imparabable, aconseguí el darrer, després d'haver-li anul·lat l'àrbitre el gol millor de la tarda.

Formaven els equips: Sant Andreu: Petrus, Sans, Soler, Huch, Duran, Ballart, Garcia II, Pedreño, Arias, Comes i Garcia I.

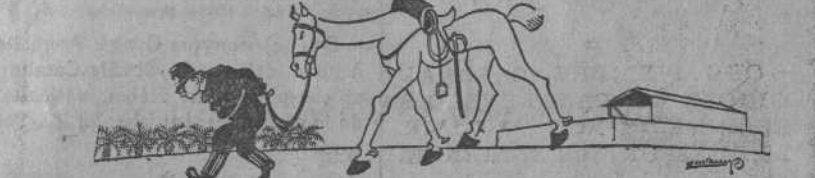
Iluro: Inesta, Mas, Valls, Simon, Canal, Llopis, Torrent, Mestres, Garcia M., Canet i Goiburu.

BELLAVISTA

DE VILANOVA I GELTRU El C. S. Vilanova convoca reunió extraordinària de socis

Segons convocatòria repartida per la Junta Directiva del C. S. Vilanova, el dijous vinent, dia 14, se celebrarà una reunió extraordinària per als senyors socis de la dita entitat esportiva, la qual tindrà efecte al local social: Rambla de F. Macià, 19 (bar "Petit Doré"), a les nou de la vetlla. Es recomana l'assistència a l'acte, per tal de tractar assumptes de màxim interès.

Quo Vadis Sánchez?

CAPITOL XVII

Aquest guarda de seguretat és un fill del Sánchez...

EDICIONS "LA RAMBLA"

(segon volum)

LA T.S.F.

L'ESTUDI D'UNA EMISSORA

Gran part del públic ràdio-orientat sent una aproximació involuntària envers allò que cotidianament escolta a través del seu altaveu, i no obstant, encara familiaritzat per aquesta causa, sent la llumina del misteriós, intrigant-lo manera com es mouen els elements dels quals percep el cant, la música, la cu, allò que acusa l'existència d'un semblant la personalitat moral i física del qual voldríem desxifrar.

Així, més l'interès envers el mecanisme emissor, constitueix l'expedient màxim de la curiositat del ràdio-orientat. La televisió, el dia que s'implanti industrialment resoldrà en part la primera part del misteri, però no la segona.

Per tal de donar una impressió d'aquest mecanisme hem visitat l'estudi Barcelona i de la visita hem recollit les dades que anem a transcriure.

La part principal d'un estudi és el control que un funcionari vigila constantment i que constitueix el regulador de les emissions. L'amplificador del control eleva l'energia microfònica que envia a l'emissora per mitjà d'una línia telefònica anti-inductiva amb l'objecte d'eliminar la influència de les conductores properes. Un indicador en el propi amplificador de la intensitat del so enviat a l'emissora. Però si ha de conèixer-se exactament com surt l'emissió a través de l'emissora i per tant com escolten els ràdio-orientats, és precis tenir en el control l'emissió que és transmet a través de les ondes. Per a això, el funcionari encarregat de l'emissora envia per mitjà d'una segona línia telefònica l'emissora feta per l'emissora, la qual cosa permet al funcionari del control regular la qualitat de la modulació.

Així mateix intriga la rapidesa amb què es fan els serveis de les hores i el comunicat meteorològic. No obstant el seu funcionament és senzilles: una línia telefònica connectada a un micròfon proper a la torre de la catedral, estableix permanent comunicació amb el control, on el funcionari solament ha de moure una clau per-

General Motors Ràdio

Receptors d'alta qualitat per la seva acurada tècnica, coberta amb 12 noves patents. Presentats en luxosos i artístics mobles de ressonància equilibrada; equipats amb làmpares especials PENTODO i VARIABLE-MU GENERAL MOTORS RADIO fabrica 10 models receptors G. M. R., ajustats a les disponibilitats de cada comprador.

Els receptors GENERAL MOTORS RADIO esdevenen un bell conjunt, obtingut de la ciència més moderna, que contribueix a endolir les hores de la llar en captar-se els concerts de les emissores europees. Modulació natural, llarg abast, selectivitat garantida.

Exposició i venda:

RADIO LOT

Passeig de Sant Joan, 17
BARCELONA

ment a l'amplificació feta per vèncer la resistència del fil: exactament a l'amplificació feta per enviar l'emissió des de l'estudi a l'emissor. Per mitjà del "equalizer" s'equilibra la capacitat i resistència de la línia telefònica i s'eliminen els fenòmens anòxos a tot conductor obtenint-se una puresa tal que en molts discursos, òpera, esports, etc., no sabríem distingir si es fa des de l'estudi mateix.

Totes aquestes operacions es realitzen a una velocitat colossal. En pocs segons pot escoltar-se indistintament les retransmissions de deu actes, l'estudi i la cambra de locutors. Un profeta podria fer aquesta tasca amb èxit. Els senyals de llums parlen prou perquè cada un dels que actuen sapiga el moment que ha de començar. Tan perfecte és tot, que la seva mateixa senzillesa ha arribat a vulgaritzar el que fins ara semblava un misteri. La capacitat i l'incessant estudi dels directores de l'emissora ha convertit en labor elementalíssima organització tan complicada.

GAMMA

Ecos de tot arreu

DE TELEVISIÓ

La Broadway T. H., de Nova York, el programa de la qual es-

Al camp i a la ciutat amb una làmpara de mà i pila elèctrica

LOT
MARCA REGISTRADA

tindreu llum blanca i segura a tot arreu

A HORTA

El partit de desempat Horta - Terrassa

El partit és suspès a la mitja part amb el resultat d'un a un

No s'ha pogut decidir encara el campió del grup B de la segona categoria preferent. Un encontre tan decisiu com aquest, havia apassionat l'afició, i majorment els "istes" d'ambdós bàndols, i per tal motiu el camp de l'Horta es veié sumament concorregut, si bé, hem de dir que hi havia més públic del Terrassa que de la xamosa barriada d'Horta.

Així va fer que el joc, que es va desenvolupar fins un bon xic dur, i es jugués amb un tren molt pronunciat, fent bastant difícil l'obra de l'àrbitre, que va córrer a càrrec del col·legiat Sr. Planell.

No ressenyarem el joc fet per ambdós equips, ja que amb un partit final és el que menys es veu, exceptuant alguns moments dels davanters o dels tercers defensius respectius. Els equips es van arregarer així: Horta. — Larranz, Bríg, Pérez, Piñol, Baudina, Ribó, Font, Arnau, Roig, Lapda i Aguilera.

Terrassa. — Agustí, Vila, Bartomeus, Castro, Recasens, Cadafalch, Mazarrasa, Marrugat, Losada, Broto i Aratells.

Van distingir-se per l'Horta el portero defensiu, Landa i Arnau.

Pel Terrassa, Vila, Recasens i Broto.

L'Horta fou el primer a marcar, per obra d'Arnau, i poc després el Terrassa empatà, amb la intervenció de Broto.

Tots dos gols són de la marca dels imparable.

Hi ha hagut diverses interrupcions per jugadors confusos, i s'arriba a la mitja part amb l'esmentat resultat d'un a un.

En dirigir-se l'àrbitre a la caseta de vestuari, fou agredit a cops de puny per part d'elements pertanyents al públic del Terrassa, i així va motivar la intervenció de la guàrdia civil.

Anava per començar-se el joc, i en dirigir-se alfa volta l'àrbitre al camp, va ésser el Sr. Planell al re cop agredit pels mateixos elements; així va promoure moltes protestes del públic de l'Horta, i en la seva defensa hi intervingué la guàrdia civil.

Degut a les agressions de què fou objecte l'àrbitre i a l'estat d'ànim del públic, el Sr. Planell donà per suspès el partit, i es va fer passar pel camp un avís escrit en una pissarra: així va defraudar al públic imparcial que havia acudit a presenciar un partit que havia d'ésser d'emoció, i ha estat de passió.

Nosaltres, com a esportistes, mirant per damunt de tot partidisme l'interès general de l'esport, protestem de les agressions als àrbitres, perquè ells són la màxima autoritat al camp i representa així un acte d'incultura i d'antiesportivitat, i no s'ha de conecionar els àrbitres per decantar els falls dels partits a favor de cap bàndol determinat.

Arà el Comitè de Competició haurà de resoldre aquest cas, que creiem ha d'ésser fer la segona part de l'encontre el pròxim diumenge, al mateix camp de l'Horta, o bé fer un partit complet en un camp neutral, i així darrer és el que més s'hauria d'atendre, perquè tindria més garantia de vèncer l'equip que més valor futbolístic assolís.

LA NOVA ESTACIÓ DE MOSCÚ

Moscou-Staline, la nova estació soviètica, ha començat les seves proves amb onda de 424,3 metres. La seva potència actual és de 103 kw. S'anuncia que en el transcurs de l'any s'augmentarà fins a 300 kw.

La separació amb l'estació de Berlín (Wizleben) és sols de set quilòmetres, i com que la potència de l'estació alemanya no abasta més que un amb set quilowatts, el ministeri alemany de la P. T. T. ha demanat per via diplomàtica que l'estació russa modifiqui la seva longitud d'onda. Una altra circumstància no menys alarmant és que l'emissora soviètica ha estat establerta principalment amb finalitats de propaganda. Les emissions seran en francès, alemany i espanyol. Com que la nova estació de Berlín de 130 kw. està ja construïnt-se, són d'esperar noves interferències en perspectives tant polítiques com radiofòniques.

Els trens dels voltants de Moscou acaben d'ésser equipats amb instal·lacions radiofòniques. En els trens de Moscou a Leningradovon hi ha instal·lats altaveus que radien no solament discos i música radiofònica, sinó que també anuncien les estacions properes.

DE SABADELL

El Sabadell bat el Martí nenc per dos gols a un

El passat dimecres va tenir lloc a la Creu Alta, el darrer partit corresponent al campionat de Catalunya, que havien de celebrar el Martí nenc i el Sabadell.

L'equip de Sant Martí no calia que concedís gaire importància a aquest partit, tota vegada que encara que

LUTEPHON

El millor aparell de ràdio
Funciona sense antena i enxufat directe a la corrent

Facilitats en el pagament
ESTABLIMENTS LUTETIA

Ptes. 495 C/asp. 22 - Telèfon 14372 - Barcelona

ELS ABALORIS

UN BON CONSELL

L'altre dia llegia en un diari català (per cert el meu diari predilecte) un anunci o avis redactat exactament així:

"NO BUSQUEU MÉS!!! Si voleu passar el Nadal bé, preneu un bany a la casa Mosagut."

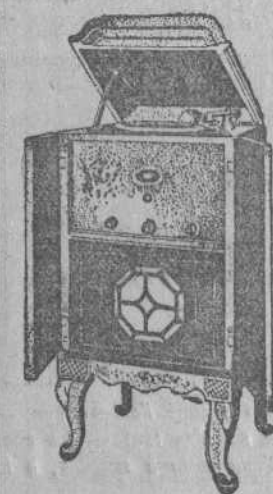
No negarem que poèticament tingui les seves falles, però també podria molt bé ésser que el que l'ha redactat no es proposés de fer un vers, sinó de donar tot simplement un bon consell, i que el vers sortís al pas del redactor, i no pas el redactor el pas del vers. En aquest darrer cas tampoc no hi hauria res a dir per la meua banda. Ara que jo afirmaria que si el propietari de la casa de bany es diu, per exemple, Mosagut, ens hauria col·locat un directe a base de "Bon Nadal", i en pòus...

Hi ha, no obstant, quelcom més encara en aquest anunci providencial i, ensenyant, paternal i higiènic, que està mola poderosament el comentari.

El primer que se m'acut és que si un estranger se n'adonés, i fos un es-

Ara acabem el Campionat de Catalunya de futbol quan podem, però en canvi tenim autonomia.

Ràdio-Phono CLIMO

Preu: 900 Ptes.

Ramon Climent

Consell de Cent, núm. 266
(Junt a E. Granados)
Telèfon 23058

SASTRERIA

Pantaleoni G.

Confecions per a HOMES i NENS

Actualment rebaixa

15 per 100

sobre els preus marcats

13, Portaferrissa, 13

Clarion Radio

Heus ací els dos models CLARION que actualment assolixen la màxima popularitat i que obtenen mundialment l'èxit més ressonant, per destacar-se i restar reconeguts com els millors receptors del tipus NEUTRODI i SUPERHETERODI dissenyats en la present temporada de 1931-32.

MODEL 40 — Amb circuit NEUTRODI ultramodern, a base de les vàlvules Multi-Mu i Pentodo, dotat de tots els perfeccionaments i equipat amb el famós altaveu dinàmic TCA, amb el 98 % de puresa de to.

MODEL 30 — Amb circuit SUPERHETERODI. És el receptor ideal per a esportistes, per a jòvens que desitgi una selectivitat extrema. És difícil de trobar un receptor que l'avançat Equipat amb vàlvules Multi-Mu i Pentodo. Va proveït de tots els refinaments i avantatges coneguts fins al dia i amb altaveu dinàmic TCA.

Agències oficials CLARION:

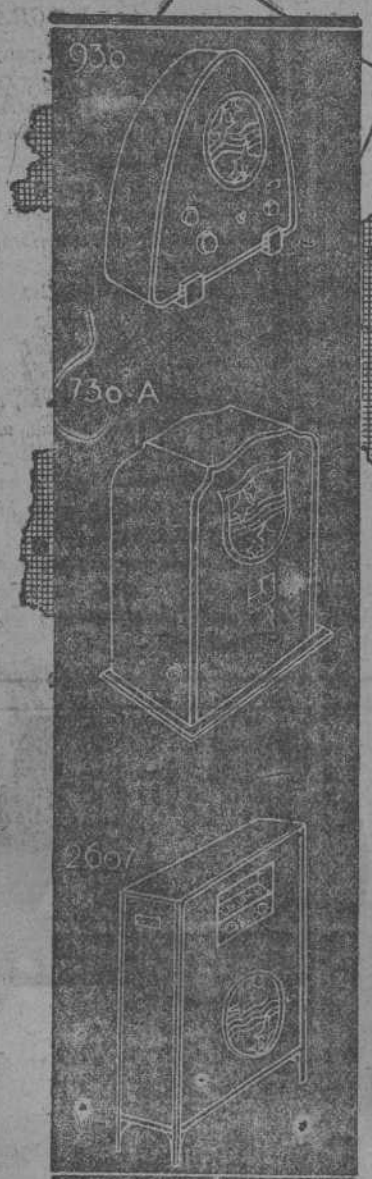
Casa Boidó - Girona, 135 - Establiment Rucarda - Corta Catalanes, 598 - Agustí Guarro, Rambla de Catalunya, 7 - Josep Payerol - Sant Andreu, 108 - Pelayo Ràdio - Pelayo, 9. Popular Ràdio - Rambla Santa Mònica, 10 - Radio Calvera - Rosselló, 241 - Radio Canalistes, Rambla de Canaletes, 6 - Establiment Lutetia, Casp, 22

Distribuidor General: PLATO TEIXIDO Diputació, 175-181

Mod. 30 de 1 vàlvula (equivalent a 3)

PHILIPS

Construido para el aficionado europeo

Se ha dicho que el aficionado europeo es el más exigente en cuestiones de T. S. H. en cuanto a la naturalidad de reproducción de un receptor.

Los tres nuevos modelos Philips

ensayados en laboratorios europeos, construidos en fábricas europeas y para las condiciones de Europa, satisfacen al más exigente.

Longitud de onda, 200 a 2000 m.

Un solo mando.

Máxima selectividad.

Posibilidad del empleo de altavoz suplementario.

Maravillosa reproducción de sonido.

El "Superinductivo" Philips en sus dos tipos, constituye la más grande innovación realizada desde que la radio se inventó.

PHILIPS RADIO